

**ACTA NÚM. 2 DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA
CELEBRADA PER L'AJUNTAMENT PLE
EL DIA SET DE MARÇ DE DOS MIL SETZE**

ASSISTENTS

Martí Fornés Carbonell, batle.
Miquel Porquer Tugores, 1r. tinent de batle
Margalida M. Forteza Bennasar, 2na. tinenta de batle
Juan Escalas Noceras, 3r. tinent de batle
Antoni Serra Sastre, 4t. tinent de batle
Damiana Ramis Ramis, regidora.
José Juan Aguiló Ramis, regidor
Rafel Gelabert Boyeras, regidor
Maria Perelló Cladera, regidora
Margalida Portells Sastre, regidora
Martí Siquier Sastre, regidor
Jaume Payeras Serra, regidor
Miquel Àngel Tortell Frontera, regidor

A la Sala de Sessions de l'Ajuntament de Muro, essent el dia 7 de març de 2016, es reuneix l'Ajuntament Ple, prèvia convocatòria i citació feta en legal forma a l'objecte de celebrar sessió extraordinària.

Hi és present el secretari interí, Francisco Sabater Mulet, per donar fe de l'acta.

Convocada la sessió per a les 9:00 hores, es declara oberta essent la mateixa hora, i es tracten els següents punts de l'ordre del dia:

1.- INTERPOSICIÓ DE RECURS D'APEL·LACIÓ CONTRA LA SENTÈNCIA 83/2016 DE DATA 18 DE FEBRER (PROCED. ORDINARI 36/2008) DEL JUTJAT DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 2 DE PALMA DE MALLORCA RELATIVA A RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU INTERPOSAT PEL PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA- ENTESA NACIONALISTA I PEL GRUP D'ORNITOLOGIA I DEFENSA DE LA NATURALESA CONTRA ELS ACORDS DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DATES 10 DE GENER I 13 DE MARÇ DE 2008 QUE ATORGAVEN EL PERMÍS D'INSTAL·LACIÓ PER L'ACTIVITAT DE CAMP DE GOLF I LA LICÈNCIA D'OBRES DE CONSTRUCCIÓ, RESPECTIVAMENT.

El Sr. batle diu que es tracta de determinar quina és la normativa d'aplicació i si la DIG és vigent. Ens basam en l'informe de Secretaria. Pensam que hi ha motivació, la sentència està molt poc motivada. L'Ajuntament ha de defensar els seus interessos, entenem que l'ajuntament té l'obligació de seguir lluitant.

El Sr. Rafel Gelabert, portaveu del grup municipal UIM, diu que el seu grup s'abstindrà. Al seu moment varem donar una llicència perquè pensàvem que era un acte de tràmit. Entenem que perfectament la situació d'ara es pot recórrer per l'entitat Golf Platja de Muro, i descarregam en els promotors. Hi ha sentència, no està tancada.

Pensam que l'Ajuntament hauria de consignar doblers per si hagués de tornar-los més endavant. Ha estat un dels episodis més trists de la meua vida política.

La Sra. Margalida Portells, portaveu del grup municipal PSIB-PSOE, diu que si continuam haurem de pagar el fet de continuar amb el procediment. Aquest assumpte va provar la ruptura d'un pacte, varen prevaler els interessos individuals sobre els generals. Com a municipi turístic s'ha fet bona feina amb el tema de la desestacionalització, amb turisme de qualitat, com és l'assumpte del ciclisme. A Mallorca ja disposam de 24 camps de golf i pensam que ja està massificat.

El Sr. Jaume Payeras, portaveu del grup municipal MÉS-APIB, fa la intervenció que literalment diu:

<<Ens reunim aquí sense saber res dels arguments per recórrer una sentència judicial, més enllà del que va publicar un diari ahir diumenge i de la comissió informativa que ferem dilluns passat, allà on ens digué que ho feien per defensar els informes dels nostres tècnics.

Per què recorrem a informes externs quan no ens agrada el que diuen els funcionaris locals?

Ara fa vuit anys, no vàreu voler tenir en compte l'informe demolidor de l'aleshores Tècnic d'Administració General contrari al camp de golf. Fins i tot, se li va amagar el projecte perquè no en pogués fer l'informe preceptiu. De fet, era el responsable per delegació de Batlia d'emetre tots els informes jurídics relacionats amb les llicències d'activitat.

Vos llegiré un tros de l'informe del TAG:

En data 2 d'abril de 2007, la Secretaria de l'Ajuntament de Muro va proposar per escrit a la Batlia que es deleguessin a la persona que ocupi la plaça de TAG de l'Àrea d'Urbanisme les funcions, entre d'altres, d'emetre tots els informes jurídics relacionats amb la tramitació de les llicències d'activitat. S'adjunta còpia d'aquesta proposta, la qual obra a l'expedient del procés selectiu per a cobrir aquesta plaça.

La Batlia de l'Ajuntament de Muro, en data 3 d'abril de 2007, va acceptar aquesta proposta de Secretaria i va delegar les funcions esmentades al titular de la plaça de TAG de l'Àrea d'Urbanisme, mitjançant el Decret de Batlia d'aprovació de les Bases de la convocatòria per cobrir aquesta plaça, en el qual la Batlia estableix, a la base segona, les funcions que li corresponen.

Ho deveu saber, senyor batle, que un Tècnic especialitzat en urbanisme fa molta falta a un ajuntament com el nostre. De fet, en data 8 de febrer de 2016 heu publicat al BOIB, les bases per a un tècnic d'urbanisme amb les funcions que vàreu negar al que teníem fa vuit anys. Tot això per ordre dels serveis consultius del Consell de Mallorca, per què ja volieu tornar donar la plaça a dit. Això, entendreu, fa bastant olor...

Vuit anys després, l'informe d'aquest tècnic municipal, que per força hauria d'haver estat preceptiu és l'únic que coincideix amb la sentència judicial que anul·la els dos acords de ple relacionats amb el golf.

Pel camí, l'Ajuntament ha gastat molts doblers en informes externs, com el que ara ens té aquí asseguts.

O com el de l'empresa Fornells, més de 12000p, que curiosament era la mateixa consultoria usada per la promotora del camp de golf per donar cobertura a aquest projecte.

La sentència és ben clara, supòs que massa per alguns:

1- Que una cosa és atorgar l'interès general per a un camp de golf en base a la normativa de 2 d'abril de 1999 i l'altra, la normativa a aplicar a l'hora de donar la llicència. És a dir, que **no és cert que s'ha d'interpretar que l'expedient se va iniciar amb la sol·licitud de declaració d'interès general i que aquesta declaració i la posterior llicència d'obres formen part del mateix procediment.** La llei i la jurisprudència han deixat clar que són dos procediments diferents, i per tant s'ha de mirar quina era la normativa aplicable en el moment de resoldre la petició de llicència, no en el moment de la sol·licitud de declaració d'interès general.

2- **És completament fals** que la concessió d'un interès general obliga a l'Ajuntament a donar la llicència. Si entre la sol·licitud d'interès general i la sol·licitud de llicència ha canviat la llei, s'ha d'aplicar la llei que està en vigor, per què una llei està per damunt una declaració d'interès general. En aquest cas va ser la Llei de les DOT, feta pel govern Mates, que va prohibir l'us de camp de golf en determinades classes de terrenys. Això el jutge de primera instància ho té molt clar.

Un fet greu que no deixarem de recordar és que per un acord de ple, ara il·legal, hi va haver un canvi de govern municipal. I que és aquest el motiu pel qual tu, Martí Fornés, ets el batle de Muro ara mateix. És a dir, ets batle gràcies al camp de golf de Son Bosc, podriem dir que ets un batle il·legal?

Aquest camp de golf és, més que un projecte d'interès general i autonòmic, una conjunció d'interessos personals i polítics. Volem recordar que tots els polítics que estan rere l'aprovació d'aquest camp de golf o han estat condemnats o són investigats o inhabilitats per a l'exercici de càrrecs públics. I no són pocs, des de l'Ajuntament, passant pel Consell i fins al capdamunt del Govern. Un interès general al qual us aferrau com a un ferro qui crema i que el jutge mateix qualifica de 'dubtosa legalitat'.

On som ara? Que el jutge ha anul·lat dos acords de ple en base als mateixos arguments que el Tècnic d'Urbanisme va dir aleshores, ara fa vuit anys.

Què suposa, això? Que l'Ajuntament, com a molt, hauria de retornar els doblers ingressats per la llicència d'obres i d'activitats, prop de 500.000p. És a dir, que quedi ben clar que no és una indemnització, sinó tornar els doblers recaptats de forma il·legal. No és poca la gent que ha de tornar o reequilibrar comptes amb l'Administració. Ara, toca a l'Ajuntament.

I si recorrem? A part d'haver de tornar aquests doblers ja cobrats il·legalment, l'Ajuntament haurà de pagar les costes del judici, en un cost basat en la totalitat d'un

projecte valorat en 9 milions d'€p. I no parlem de les indemnitzacions per les obres que ja havien començat...

Per què voleu recórrer? Perquè sou uns covards, i no voleu assumir la responsabilitat política d'aquest despropòsit del camp de golf. I perquè no voleu assumir haver de gestionar un forat de 500.000€ que ja heu gastat... i que haurem d'assumir per la vostra irresponsabilitat i egoisme.

És més: el món s'ha mogut durant tot aquest temps i ens presenta un nou panorama que impossibilita encara més el camp de golf, o sia si el que vos mou és que el camp de golf es faci realitat, no ho aconseguireu:

1.- La declaració de zona ZEPA, zona d'especial protecció per a les aus, en base a un informe de RAMSAR. Zepa, volem aclarir és una figura de rang europeu.

2.- Tenim clar que voler fer creure a la gent, tal com diu el projecte i l'informe de Manolo Velasco, que el camp de golf s'havia de regar amb aigua depurada de la depuradora de platges de Muro, sona si més no, a broma. És a dir, que defensam una despesa d'aigua totalment POTABLE desmesurada, capaç d'abastir una població de 20.000 persones, i a això li hem de dir 'interès general'?

Senyor batle, no són els tècnics que han quedat en evidència, sou vosaltres que hi quedau. No és als tècnics que voleu protegir, són les vostres espatles. Sou vosaltres, irresponsables, que no sou capaços d'assumir aquesta situació.

I tu Miquel Porquer, representant del PI a Muro, que hauries de ser el més imparcial de tots els partits representats a aquesta sala, ja que ni tu ni el teu partit actual, han format part d'aquest intent d'atemptat ecològic i il·legal, i ara, no jutjam si VOLEM O NO el camp de golf, ara el que jutjam és si recorrem o no.

Per això, ens agradaria saber la teva motivació i la del teu partit per votar a favor de recórrer la sentència judicial, on l'únic que pots aconseguir és que conjuntament, es a dir, els ciutadans de Muro, hagin de pagar les costes processals del pròxim judici (que com ja hem dit abans les costes es basaran en la totalitat quantificada pel mateix projecte de Son Bosc que són de més de 9 milions d'€) i haver de pagar les més que possibles indemnitzacions que derivaran de les obres ja començades a Son Bosc després d'haver-se concedit la llicència il·legal.

I per acabar, tornar a insistir en el que vaig demanar personalment als qui donaren el seu vot a favor del cap de golf:

Si els que votau a favor ara vos fareu càrrec de les possibles indemnitzacions que derivin de la sentència judicial

I recordar com diguerem a la comissió informativa que hem posat a disposició dels serveis jurídics del nostre partit per tal d'esbrinar si algú ha pogut incórrer amb alguna irregularitat o corrupció tal com: prevaricar, tenim documents que demostren que tècnics que signaren a favor o que donaren viabilitat per què el batle donàs la llicència...>>

El Sr. Miquel Porquer, portaveu del grup municipal El PI, diu que els polítics no som per comentar sentències judicials. Pel que fa a la meua responsabilitat particular, jo no hi era a l'any 2008 ni el nostre partit. Altres sí que hi eren i no sé quina serà la seva postura. Crec que la responsabilitat està defensar els interessos institucionals, seguir els procediments judicials i intentar arribar a la darrera instància. Són tres magistrats i es podran formular vots particulars. No vull entrar dins el fons de l'assumpte. El nostre Ajuntament hem de defensar encara que sigui per un euro, o per una llicència. La meua responsabilitat passa per votar a favor.

El Sr. Miquel Àngel Tortell, regidor del grup municipal MÉS-APIB, demana al Sr. Miquel Porquer si xerra en nom del seu partit.

El Sr. Miquel Porquer diu que parla amb el seu nom.

El Sr. Jaume Payeras diu que el Sr. Miquel Porquer ha dit que no estam per comentar sentències. Quines conseqüències pot dur això? I quan hi hagi indemnitzacions, damunt qui recauran? Voleu el camp de golf i defensau el camp de golf. Si defensassi els interessos del poble de Muro no votaríeu a favor. Quan parla de la llicència municipal el TAG diu que s'hauria d'haver denegada de òplanoö. Sembla de rialles que l'informe del Sr. Manuel Velasco està fonamentat en un foli i mig. Veurem a on arriben les indemnitzacions, més costes processals més els informes, tenint tècnics més que qualificats. Els informes dels missers de la promotora no canvien ni una coma dels informes dels missers de l'Ajuntament. Cobren de la promotora i de l'Ajuntament. Es demostra que l'Ajuntament és la promotora del camp de golf.

El Sr. batle diu que a l'any 2007 el CDM estava a l'oposició. Votarem a favor amb els informes favorables. Hi ha un informe favorable de secretaria. Es tractar de decidir si recórrer o no. Si no recorrem aquests 400.000 euros els haurem de tornar de manera immediata. Si guanyam tenim opcions per a defensar els interessos de Muro. Si he estat batle dues legislatures ha estat gràcies als votants del poble de Muro. No vos varem treure nosaltres del govern, no és el tema del dia. Cadascú votarà el que vulgui.

El Sr. Jaume Payeras diu que està clar que el CDM a les eleccions havia perdut regidors. El CDM va tornar estar a l'equip de govern gràcies al tema del camp de golf. L'Ajuntament són els ciutadans no l'equip de govern. Heu de mirar pels interessos dels ciutadans. Recórrer o no, no són els 400.00 euros que s'haurien de retornar, no és cap indemnització. Si recorrem sí que hi haurà indemnitzacions i haurà un cost als ciutadans. Ho pagareu vosaltres? No, sou uns covards i vos fumau un puro. Jo dic que el camp de golf no va ser fonamentat.

El Sr. Miquel Àngel Tortell diu que no es pretengui que ara donem un sí, quan nosaltres ja teníem motivació tècnica per a denegar la llicència. Aquest tècnic d'urbanisme ha estat gerent d'urbanisme de Palma i ara és gerent de l'Agència de disciplina urbanística del Consell de Mallorca.

El Sr. Miquel Porquer demana si és un càrrec polític.

El Sr. Miquel Àngel Tortell diu que és un tècnic de reconeguda solvència, contrastat i amb una formació incontestable, i que fa vuit anys va emetre un informe. M'agradaria que constés íntegrament l'informe en la present acta.

El Sr. Jaume Payeras diu que el TAG era l'únic que tenia potestat per a fer informes jurídics, i se'ls varen botar.

Es fa constar l'informe del TAG d'Urbanisme de data 8 de novembre de 2007:

<<Informe jurídic

ASSUMPTE: Expedient de permís d'instal·lació 2007021.

En data 5 de novembre de 2007, la Batlia ha posat a disposició del qui subscriu l'expedient de permís d'instal·lació 2007021 per a l'activitat de club de golf a la Finca de Son Bosc del terme municipal de Muro.

La Batlia, en data 3 d'abril de 2007, i prèvia proposta de delegació de funcions efectuada per escrit per la Secretaria de la Corporació en data 2 d'abril de 2007, va delegar a la plaça que ocupa el qui subscriu les funcions, entre d'altres, d'emetre tots els informes jurídics relacionats amb la tramitació de llicències d'activitat, sense que a dia d'avui la Batlia m'hagi comunicat la revocació d'aquesta delegació.

Atès que, en data 10 d'octubre de 2007, va quedar correctament rectificada la sol·licitud de l'entitat promotora del permís d'instal·lació mitjançant l'aportació de tota la documentació necessària per tramitar-lo, en el sentit previst a l'article 68.1 de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears, a partir d'aquesta data ja es pot emetre l'informe jurídic establert a l'article 69 de la Llei 16/2006 sobre la constatació de la legislació aplicable i l'adequació a aquesta de la sol·licitud.

Atès que, com ja s'ha exposat abans, l'emissió d'aquest informe és responsabilitat del TAG de l'Àrea d'Urbanisme, ja que aquesta funció va ser delegada al titular d'aquesta plaça i la Batlia en cap moment m'ha comunicat la revocació d'aquesta delegació, a continuació s'emet l'informe jurídic previst a l'article 69 de la Llei 16/2006:

I. En primer lloc, és necessari fer una relació dels antecedents que tenen transcendència per a l'emissió d'aquest informe:

- En data 29 de setembre de 1998, va tenir entrada a l'Ajuntament de Muro sol·licitud de declaració d'interès general per a la construcció d'un camp de golf a la Finca de Son Bosc del terme municipal de Muro.

- En data 12 de novembre de 1999, un cop tramitada l'esmentada sol·licitud, la Comissió Insular d'Urbanisme resol denegar la declaració d'interès general, resolució que és confirmada pel Ple del Consell Insular en data 4 de desembre de 2000 davant el recurs d'alçada que l'entitat promotora havia interposat contra la denegació.

- En data 21 de gener de 2003, el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Palma dicta la Sentència núm. 10/2003 (procediment ordinari 141/2002) per la qual s'estima el recurs contenciós administratiu presentat contra la denegació de la declaració d'interès general, s'anul·la aquesta resolució denegatòria i s'ordena retrotreure les actuacions amb la finalitat de què la sol·licitud de declaració d'interès general sigui resolta d'acord

amb la normativa aplicable el dia 2 d'abril de 1999. Aquest pronunciament va ser posteriorment confirmat per la Sentència núm. 758, de 15 d'octubre de 2004, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Cal detenir-se en el contingut de la sentència de primera instància, per la transcendència que té sobre l'objecte d'aquest informe: determinar la legislació aplicable a la sol·licitud del permís d'instal·lació. Aquesta sentència afirma, de forma totalment encertada a judici del qui subscriu, que la Comissió Insular d'Urbanisme no podia denegar la declaració d'interès general en base a una norma que encara no havia entrat en vigor en la data límit en què aquest òrgan tenia l'obligació de resoldre, i que el Jutjat concreta en el dia 2 d'abril de 1999. És a dir, quan la Comissió Insular va resoldre, en data 12 de novembre de 1999, hauria d'haver fonamentat la seva decisió en la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999 i no en legislació vigent amb posterioritat, tot això per aplicació de l'article 4.2 b) de la Llei 10/1990, de 23 d'octubre, de disciplina urbanística (precepte citat per la pròpia sentència en el seu fonament jurídic segon), que estableix el règim de què, quan es resol en una data posterior a la d'acabament del termini previst, s'haurà d'aplicar la legislació vigent el dia de l'acabament del termini. Per tant, la sentència obliga al Consell Insular a pronunciar-se de nou sobre la sol·licitud de declaració d'interès general d'acord amb la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999, però la sentència no diu res més, i així per exemple no obliga a l'Ajuntament a atorgar les llicències d'activitat i d'obres d'acord amb la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999; i no estableix aquesta obligació simplement perquè no pot establir-la, perquè no existeix cap precepte legal que excepcioni el règim establert a l'article 4.2 de la Llei 10/1990, tal com s'exposarà més endavant; és a dir, cap precepte disposa que, quan s'obté una declaració d'interès general, la legislació que s'ha d'aplicar a les posteriors peticions de llicència d'activitats i d'obres hagi de ser la mateixa que s'ha aplicat a la declaració d'interès general, fins i tot en el cas que les llicències es sol·licitin dins el termini de 6 mesos previst a l'article 37.4 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears.

- En data 22 de desembre de 2006, la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric (CIOTUPH) del Consell Insular de Mallorca atorga la declaració d'interès general a l'esmentada activitat, aplicant la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999 tal com li havia ordenat la sentència citada. S'ha de fer notar que l'acord d'atorgament ja preveu, en el seu punt cinquè que "l'Ajuntament haurà de valorar, en el tràmit de concessió de llicència municipal si s'han d'aplicar les determinacions de la Llei 6/1999...". Aquest acord no té entrada a l'Ajuntament de Muro fins el dia 2 d'abril de 2007 (sorprenentment, ja que el registre de sortida del Consell Insular de Mallorca es va produir en data 10 de gener de 2007)

- En data 4 de juny de 2007, té entrada a l'Ajuntament de Muro sol·licitud de permís d'instal·lació de l'activitat.

- En data 10 d'octubre de 2007, l'entitat promotora de l'activitat completa tota la documentació necessària per poder començar la tramitació del permís d'instal·lació.

- En data 17 d'octubre de 2007, s'emet informe per part de l'enginyer de camins, canals i ports Sr. Manuel Velasco Maíllo.

- En data 18 d'octubre de 2007, s'emet informe per part de la Secretaria de la Corporació.

- Entre els dies 29 d'octubre i 5 de novembre de 2007, tenen entrada a l'Ajuntament de Muro diverses al·legacions en relació a la petició de permís d'instal·lació. Les úniques que tenen transcendència als efectes de l'objecte d'aquest informe són les presentades per la pròpia entitat promotora de l'activitat en data 31 d'octubre de 2007.

II. Entrant ja en l'objecte d'aquest informe, s'ha de determinar la legislació aplicable i l'adequació a aquesta de la sol·licitud de permís d'instal·lació.

S'ha de dir que actualment gran part dels terrenys on pretén ubicar-se l'activitat estan dins sòl rústic protegit, categoria àrea de protecció territorial (APT), tal com ve definida als articles 9.1 e) i 19.1 e.1) de la Llei 6/1999.

L'activitat que es pretén autoritzar ve definida a la Matriu d'Ordenació del Sòl Rústic de la Llei 6/1999 com a "Resta d'Equipaments"; així, a la definició que es fa d'aquesta activitat es citen expressament els camps de golf. L'esmentada Matriu, que apareix a l'Annex I de la Llei 6/1999, estableix que les activitats incloses dins la definició de "Resta d'Equipaments" estan prohibides dins APT.

Tots els preceptes que s'han citat de la Llei 6/1999, inclosa la Matriu d'Ordenació del Sòl Rústic, varen entrar en vigor de forma immediata i directa, el dia 18 d'abril de 1999, data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, imposant-se i desplaçant la normativa de rang jeràrquic inferior que fos més permissiva; tot això per aplicació de l'article 4.1 i de la disposició final segona de la Llei 6/1999.

Davant la pregunta de si la Llei 6/1999 ha de ser aplicada a la sol·licitud del permís d'instal·lació i de la llicència d'obres, la resposta ha de ser necessàriament afirmativa. En efecte, la legislació que s'ha d'aplicar a aquestes sol·licituds ve definida pel règim previst a l'article 4.2 de la Llei 10/1990, que implica l'aplicació de la normativa vigent en el moment de la concessió o, si aquest moment és posterior al d'acabament del termini màxim per resoldre, la normativa vigent en la data d'acabament del termini; tot això, és clar, descomptant les fases d'interrupció d'aquest termini que es puguin produir per aplicació de la legislació administrativa general. Per tant, l'aplicació d'aquest règim general ens ha de portar a aplicar la normativa vigent a dia d'avui, que inclou, òbviament, l'aplicació de la Llei 6/1999.

Aquesta conclusió no pot ser excepcionsada pel fet que existeixi una declaració d'interès general concedida abans de l'entrada en vigor de la Llei 6/1999 (als efectes de simplificar l'objecte d'aquest informe, es pot representar la ficció legal de què la declaració d'interès general es va concedir en data 2 d'abril de 1999, ja que al cap i a la fi és la conseqüència que es va derivar de la Sentència de 21 de gener de 2003). Si la legislació urbanística aplicable canvia durant el transcurs del temps que va des de l'atorgament de la declaració d'interès general fins a la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990, la normativa a aplicar per resoldre les peticions de llicència d'activitat i d'obres ha de ser la vigent en la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990. En efecte, l'article 37 de la Llei 6/1997, que regula el procediment d'autorització d'activitats declarades d'interès general, preveu que, un cop concedida la declaració d'interès general, la llicència municipal ha de ser sol·licitada dins el termini màxim de sis mesos des de la notificació de la declaració, transcorregut el qual s'haurà d'iniciar expedient de caducitat de la declaració, llevat que s'hagi demanat la llicència o

s'acrediti que no s'ha pogut demanar per raons no imputables a l'interessat. Per tant, aquest precepte no excepciona el règim general de l'article 4.2 de la Llei 10/1990, perquè en cap moment disposa que la normativa a aplicar a la concessió de llicència municipal ha de ser la mateixa que la que s'ha aplicat a la declaració d'interès general. Però no només no excepciona la regla general, sinó que la confirma quan, en el darrer incís de l'article 37.4 de la Llei 6/1997, estableix que, sol·licitada dins termini la llicència i un cop complet l'expedient, la corporació municipal tindrà, per resoldre, el termini assenyalat per la normativa general reguladora dels usos, obres i activitats. Aquesta normativa general no és altra que la Llei 10/1990 i la Llei 16/2006.

La jurisprudència confirma de forma clara el diferent règim al qual estan sotmeses la declaració d'interès general per una part i les llicències municipals que posteriorment han de ser sol·licitades per una altra. Especialment aclaridora és la Sentència del Tribunal Suprem de 3 de gener de 1992 (RJ 1992/2238), que diu el següent:

de acuerdo con la doctrina jurisprudencial sentada en numerosas Sentencias d esta Sala [las de 10-9-1987 (RJ 1987\5729), 8-7-1989 (RJ 1989\5593), 30 enero, 5 y 19 febrero y 6 marzo 1991 (RJ 1991\611, RJ 1991\767, RJ 1991\962 y RJ 1991\1979), entre otras], la construcción a realizar en dicha clase de suelo requiere de dos actos autorizatorios sucesivos emanados de competencias concurrentes, a saber: de una parte, la autorización de la Comisión Provincial de Urbanismo o, en su caso del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo u órgano de la Comunidad Autónoma al que se hubiere transferido la competencia a otorgar por el mencionado procedimiento que regulan los arts. 43.3 de la Ley del Suelo y 44 del Reglamento de Gestión; y de otra, la licencia de obras del Ayuntamiento correspondiente, que debe concederse mediante el procedimiento previsto en el art. 9 del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales y en atención a lo que disponen los arts. 178 y 179 de dicha Ley del Suelo. Por tanto, la necesidad de ambas autorizaciones concurrentes se produce de tal suerte que la primera es previa a la segunda, controlando uno y otro acto aspectos distintos de la normativa urbanística, de tal manera que la decisión del órgano autonómico o estatal solamente vincula al Ayuntamiento en tanto en cuanto no se conceda por aquél autorización para edificar en suelo no urbanizable; mientras que, por el contrario, el otorgamiento de esta autorización previa no vincula a la Corporación competente respecto de la concesión de la licencia de obras, según se cumplan o no los restantes requisitos o condiciones de la normativa urbanística, de acuerdo con el proyecto que se haya presentado o ulteriormente se aporte, sin que, por tanto, la concesión de la primera baste para tener por otorgada la que incumbe exclusivamente a la autoridad municipal.

Aquesta jurisprudència ha estat confirmada en nombroses ocasions pel mateix Tribunal Suprem i aplicada pels tribunals superiors de justícia de les comunitats autònomes. S'ha de destacar la Sentència del Tribunal Superior de Justícia d'Astúries de 4 de desembre de 1997, pel fet que tracta també d'un cas en què no és possible concedir llicència urbanística per no permetre la legislació aplicable l'ús que es pretén autoritzar, a pesar de l'existència prèvia d'una declaració d'utilitat pública o interès social:

En el presente caso queda suficientemente acreditado que la licencia concedida es contraria al ordenamiento jurídico, por suponer una contravención de lo dispuesto en las normas subsidiarias municipales en cuanto califican el suelo como de especial protección agrícola y ganadera, estableciendo los usos permitidos, entre los cuales no

se encuentra el autorizado, conclusión que se obtiene de la mera lectura de la norma y del informe pericial aportado a las actuaciones y que en nada se opone a otras consideraciones que pudieron hacerse con motivo de la autorización del art. 44 del Reglamento de Gestión (RCL 1979\319 y ApNDL 13927), pues, en este momento, las consideraciones a realizar son meramente urbanísticas».

La doctrina que ha analitzat la legislació urbanística de les Illes Balears també s'ha pronunciat en el mateix sentit. Així, el doctor Jaume Munar Fullana, a la seva obra *«Règim jurídic urbanístic del sòl rústic de les Illes Balears»* (volum II, any 2005, pàgina 135), afirma que hem de fer notar un punt d'especial importància amb relació a les determinacions del planejament, com és que **la declaració d'interès general, respecte de la possibilitat que implica per a la implantació d'un ús, no ha de determinar o condicionar la voluntat futura del planificador municipal si decideix, en exercici del ius variandi, introduir, modificant o revisant el pla, un règim d'usos que no reculli com a condicionat algun ús que en el seu dia va obtenir declaració d'interès general. La declaració d'interès general no ha de suposar un blindatge a perpetuïtat per mantenir l'ús d'una edificació o instal·lació**. En el cas que ens ocupa, el planificador seria el legislador autonòmic que va aprovar la Llei 6/1999.

Aquest règim diferenciat, que, com acabava d'exposar, ha estat acollit tant per la legislació vigent com per la jurisprudència com per la doctrina, és perfectament coherent amb la concepció de la declaració d'interès general com una autorització de caire sectorial preceptiva per desenvolupar determinades activitats, però que no vincula a les posteriors llicències municipals si resulta que quan aquestes s'han de resoldre no es compleix la normativa urbanística aplicable. Així, per exemple, els articles 65, 66 i 67 de la Llei 16/2006 preveuen tota una sèrie d'autoritzacions sectorials que són necessàries per poder sol·licitar el permís d'instal·lació, i es deixa clar que aquest permís no pot tramitar-se fins que no es disposi d'aquestes autoritzacions, entre les quals es troba, com no pot ser d'altra manera, la declaració d'interès general. En aquest sentit, es podrien plantejar qüestions similars a la que és objecte d'aquest informe, en relació a altres autoritzacions sectorials, i la resposta seria sempre la mateixa i amb tota seguretat no discutida per ningú:

Què succeiria si l'execució d'una obra necessita d'una autorització de l'organisme competent en matèria de Carreteres i, un cop concedida aquesta autorització, la legislació urbanística canvia abans de què s'arribi a la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990 de forma que amb la nova normativa vigent l'obra a executar passa a estar prohibida? Succeiria que les llicències municipals d'obra i d'activitat s'haurien de denegar.

I si es necessita una autorització prèvia de l'organisme competent en matèria de Turisme? I si es requereix una llicència prèvia de gran establiment comercial? I una aprovació prèvia d'un estudi d'avaluació d'impacte ambiental per part de la Conselleria de Medi Ambient? I una autorització prèvia del Consell Insular de Mallorca en matèria de Patrimoni Històric Artístic? I una autorització prèvia de l'organisme competent en matèria de Costes? I una autorització prèvia de la Direcció General de Recursos Hídrics en matèria de risc d'inundacions? Totes aquestes preguntes tendrien la mateixa resposta: les llicències municipals d'obra i d'activitat s'haurien de denegar si, un cop concedida l'autorització sectorial corresponent, la legislació urbanística canvia abans de què s'arribi a la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990 de forma que amb la nova normativa vigent l'obra a executar passa a estar prohibida.

Per tot el que s'acaba d'exposar, el qui subscriu entén que no pot ser acollit l'argument que figura a l'Informe de 17 d'octubre de 2007 de l'enginyer de camins, canals i ports, ratificat per l'Informe de Secretaria de 18 d'octubre de 2007. En aquests informes s'argumenta que l'ús de camp de golf queda emparat de forma indiscutible per la declaració d'interès general concedida, que aquesta declaració no ha estat impugnada i és ferma, i que s'ha concedit després de l'entrada en vigor de la Llei 6/1999. El qui ara subscriu informa que les circumstàncies que han provocat que la declaració d'interès general hagi estat resolta després de l'entrada en vigor de la Llei 6/1999 ja han estat exposades: una sentència va obligar a tornar a resoldre aplicant la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999 (per ser més exactes s'hauria de dir que la sentència va obligar el Consell Insular de Mallorca a tornar a valorar la concurrència d'un interès general d'acord amb la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999, però no obligava el Consell a concedir la declaració d'interès general, encara que finalment va ser atorgada), però, atès el que s'ha exposat fins ara en aquest informe, això no pot ser utilitzat com argument per defensar que, si la declaració va ser concedida en una data en què la Llei 6/1999 ja era vigent, aleshores les llicències municipals també s'haurien de concedir. I en aquest sentit, és indiferent que la declaració d'interès general sigui adequada, legal, no impugnada i ferma; tot això no vincula la resolució de caràcter reglat que ha d'adoptar l'Ajuntament, aplicant la legislació vigent en la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990, en el moment de resoldre les sol·licituds de les llicències d'activitat i d'obra.

Cal analitzar també en aquest moment els arguments exposats a l'escrit d'al·legacions presentat per l'entitat promotora en data 31 d'octubre de 2007. Després de recordar que el Consell Insular ha concedit la declaració d'interès general, s'exposa que aquesta resolució va arribar per ordre de dues sentències judicials favorables, i s'exposen les conseqüències de caire penal que la jurisprudència preveu davant la negativa a complir un mandat judicial, així com la responsabilitat personal dels qui actuen arbitràriament. S'ha de dir, en relació a aquestes al·legacions, que l'únic mandat judicial que existeix en aquest expedient és la sentència que va manar al Consell Insular resoldre la declaració d'interès general d'acord amb la normativa vigent el dia 2 d'abril de 1999, però aquesta sentència no obliga en cap moment a concedir les llicències municipals d'activitat i d'obra, de fet ni tan sols entra analitzar aquesta qüestió, com no podia ser d'altra manera ja que el litigi plantejat es circumscriu al procediment de declaració d'interès general i a res més.

En relació a la Sentència del Tribunal Suprem de 5 de febrer de 1991 (recurs d'apel·lació 1138/89) que s'esmenta a l'escrit d'al·legacions, cal fer les següents consideracions:

- Els motius que la sentència cita com arguments que va utilitzar l'Ajuntament de Formentera per denegar la llicència després de què s'hagués concedit la declaració d'interès social no són en absolut motius de legalitat, sinó arguments molt pobres a l'hora d'exposar-se a l'emissió d'un acte reglat com és una llicència urbanística (que la parcel·la pertany a terrenys no urbanitzables; unes normes subsidiàries de planejament que impedirien l'ús però que estaven caducades; el caràcter excepcional que han de tenir les construccions a sòl rústic; la poca extensió de l'illa de Formentera; la manca d'infraestructures necessàries per fer funcionar l'activitat). Per tant, el supòsit no és en absolut assimilable a l'expedient objecte d'aquest informe, en què l'Ajuntament de Muro sí ha de valorar un motiu molt clar de legalitat: l'entrada en vigor, quan encara no

se havia arribat a la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990, d'una Llei que prohibeix l'ús als terrenys en què es vol implantar.

- Aquesta sentència no sols no contradiu la línia jurisprudencial exposada en aquest informe, sinó que la confirma. En efecte, en el seu fonament jurídic segon el Tribunal diu:

õsi la competencia de la Comisión Provincial de Urbanismo en estos casos se circunscribe a la concreción de un concepto jurídico indeterminado en principio, puntualizando si en el supuesto específico, ese interés social concurre o no, en cambio, la del Ayuntamiento, si no debe contrariar la determinación de dicha Comisión Provincial, referida sólo, insistimos, al referido concepto, en el resto de cuestiones a examinar por el Ayuntamiento, dentro del control inherente al otorgamiento de licencias, no se ve en absoluto vinculado al pronunciamiento del organismo autonómico, por la sencilla razón de que el campo de visión del mismo se limita a un solo punto, de los varios que la licencia puede plantearõ.

- Els fets objecte de la sentència es varen produir l'any 1987, és a dir, quan encara no estaven vigents normes tan decisives per analitzar el cas que ara ens ocupa com la Llei 10/1990, la Llei 6/1997 o la pròpia Llei 30/1992.

III. A la mateixa conclusió a la qual se ha arribat fins ara, és a dir, l'aplicació de la Llei 6/1999 a les sol·licituds de llicència d'activitats i d'obra presentades, se ha d'arribar si se afronta l'objecte d'aquest informe des d'un altre punt de vista:

És indiscutible que l'entitat promotora no es podia veure perjudicada per la falta de compliment del deure del Consell Insular de Mallorca de resoldre sobre la declaració d'interès general dins el termini legal establert a l'efecte, tal com ja va deixar clar la Sentència de 21 de gener de 2003. Per tant, el qui subscriu entén que la societat promotora té dret a què es plantegi la ficció legal de **què hagués succeït si el Consell Insular hagués complert amb la seva obligació i per tant hagués resolt en data 2 d'abril de 1999**. A partir d'aquí se ha de tenir en compte que l'Ajuntament de Muro havia d'estar en disposició de poder concedir la llicència d'obres com a màxim el dia 17 d'abril de 1999, és a dir, un dia abans de l'entrada en vigor de la Llei 6/1999. Entre el 2 i el 17 d'abril de 1999 varen transcórrer 13 dies hàbils; per tant, **dins aquests 13 dies hàbils havien de ser complimentats ni més ni manco que els següents tràmits**:

1) Notificació a la interessada de l'acord de concessió de la declaració d'interès general per part del Consell Insular. Se ha de tenir en compte que la Llei 4/1999, de 13 de gener, que va modificar la Llei 30/1992, de 26 de novembre, és la que va establir que, quan la normativa administrativa preveu un termini per resoldre un procediment, aquest termini se ha d'entendre no només per a la resolució sinó també per a la notificació de la resolució. I aquesta Llei 4/1999 no va entrar en vigor fins el dia 14 d'abril de 1999, en compliment de la seva disposició final única, i a més no era d'aplicació als procediments iniciats abans de la seva entrada en vigor, per aplicació de la seva disposició transitòria segona.

2) Sol·licitud, tramitació i obtenció d'autorització de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'execució d'activitat a la zona de servitud de protecció del domini públic marítim terrestre (Decret 96/1991, de 31 d'octubre, sobre competències de la CAIB a la zona de servitud de protecció de la Llei de Costes). La tramitació d'aquesta autorització inclou un tràmit d'informació pública (article 42.3 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes), el qual, per aplicació de l'article 86.2 de la Llei 30/1992, ha de tenir una durada

mínima de 20 dies hàbils. Durant la tramitació d'aquesta autorització, restaria suspès el termini per resoldre la llicència d'obres.

3) Sol·licitud, tramitació i obtenció de la llicència d'instal·lació, atès que l'article 17.1 de la Llei 8/1995, de 30 de març (norma aplicable l'any 1999), disposa que no podrà concedir-se la llicència d'obres fins que no s'hagi atorgat prèviament la llicència municipal d'instal·lació. Això suposa el compliment dels següents tràmits:

- Sol·licitud de llicència d'instal·lació (article 20 de la Llei 8/1995).
- Si no es necessària la rectificació de la sol·licitud (article 21 de la Llei 8/1995), emissió d'un informe tècnic i jurídic que constatin que el projecte s'ajusta a les normes de competència municipal, dins el termini de 15 dies hàbils (article 22 de la Llei 8/1995).
- Informe tècnic previst a l'article 25.1 de la Llei 8/1995, dins el termini de 15 dies hàbils, i al mateix temps obertura d'un període d'informació pública (article 25.2 de la Llei 8/1995).
- Emissió d'un informe municipal motivat i remissió de l'expedient al Consell Insular, dins el termini de 15 dies hàbils (article 26.1 de la Llei 8/1995).
- Resolució de la qualificació i informe de l'activitat per part del Consell Insular, dins el termini de 3 mesos (articles 27 i 42 de la Llei 8/1995).
- Resolució de l'Ajuntament atorgant la llicència d'instal·lació, dins el termini de 15 dies hàbils (articles 30 i 43 de la Llei 8/1995). Fins que no es concedís la llicència d'instal·lació, l'Ajuntament no estaria en disposició de resoldre la llicència d'obra.

Un cop repassats tots aquests tràmits, queda clar que **era jurídicament i materialment impossible que l'Ajuntament de Muro estàs en disposició legal de poder concedir la llicència d'obres el dia 17 d'abril de 1999, és a dir, abans de l'entrada en vigor de la Llei 6/1999**, sinó que la data prevista a l'article 4.2 de la Llei 10/1990 com a referència per aplicar la normativa vigent hagués sigut necessàriament posterior.

IV. Cal exposar, no obstant, que la impossibilitat legal de concedir les llicències d'instal·lació i d'obra no fa decaure la vigència de la declaració d'interès general com a autorització prèvia que podria ser utilitzada si la legislació urbanística i d'ordenació territorial permet en un futur l'ús que es pretén implantar a la Finca de Son Bosc. La declaració d'interès general només perdrà la seva efectivitat si es declara la seva caducitat per part de l'òrgan que la va concedir. Per permetre aquest ús a la finca esmentada, el Parlament de les Illes Balears hauria d'aprovar una modificació de la Matriu d'Ordenació del Sòl Rústic prevista a la Llei 6/1999, passant aquest ús a ser com a mínim condicionat dins APT.

V. S'ha de fer una referència també al punt cinquè de l'Acord de la CIOTUPH d'atorgament de la declaració d'interès general pel que fa a la cita de l'article 42 de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions. El contingut d'aquest precepte, vigent l'any 1999, suposa un altre motiu per denegar les llicències municipals d'activitat i obra; estableix aquest article que, davant l'entrada en vigor d'un canvi en la normativa urbanística que suposi la disconformitat de la llicència amb la nova ordenació, l'Ajuntament l'ha de declarar extingida fins i tot en el cas que ja hagués sigut concedida, si no s'haguessin iniciat les obres. Això implica que, encara que l'Ajuntament de Muro hagués concedit la llicència d'obres abans del 18 d'abril de 1999, aquesta hauria d'haver estat extingida si encara no s'haguessin iniciat les obres.

Pel que fa a les possibles indemnitzacions que hipotèticament es poguessin derivar a dia d'avui per la impossibilitat legal de concedir les llicències d'activitat i d'obra, s'ha de dir que l'article 42 de la Llei 6/1998 ja no està en vigor, sinó que el supòsit de fet que aquest precepte preveia a efectes indemnitzatoris es contempla ara a l'article 25.1 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl. Ara bé, sigui quin sigui el precepte aplicable, està clar que el canvi normatiu que impedeix concedir les llicències (l'entrada en vigor de la Llei autonòmica 6/1999) no va ser promogut ni aprovat per l'Ajuntament de Muro, per la qual cosa les eventuais indemnitzacions que s'haguessin d'assumir mai podrien ser exigides a la Corporació municipal sinó que s'haurien de sol·licitar de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

VI. En conclusió, ha quedat motivada la falta d'adequació de la sol·licitud de permís d'instal·lació a la legislació aplicable. Per això, i atès el que disposa l'article 69 de la Llei 16/2006, pertoca denegar sense més tràmits la sol·licitud presentada. En aquest sentit, el qui subscriu entén que és improcedent el tràmit d'informació pública previst a l'article 70 de la Llei 16/2006, el qual es va iniciar mitjançant escrit de Batlia de 19 d'octubre de 2007, i els eventuais tràmits dels articles 71 i següents de la Llei 16/2006 que es puguin ordenar en un futur, atès que tots ells han de partir de l'acreditació municipal de què el permís d'instal·lació s'ajusta a les normes, acreditació exigida a l'article 70.1 de la Llei 16/2006, la qual el qui subscriu considera que no pot ser emesa, atès l'impediment legal exposat en aquest informe.

Per tot això, i atès que la competència per resoldre els procediments de sol·licitud de permisos d'instal·lació va ser delegada per la Batlia a la Junta de Govern mitjançant Decret de Batlia de 19 de juny de 2007, el qui subscriu informa que pertoca a la Junta de Govern adoptar el següent acord:

1) Denegar la sol·licitud de permís d'instal·lació per a l'activitat de club de golf a la Finca de Son Bosc del terme municipal de Muro (expedient 2007021) promoguda per l'entitat Golf Platja de Muro, S.A.ö, per no ajustar-se la sol·licitud a la legislació aplicable, d'acord amb el que disposa l'article 69 de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

2) Notificar el present acord a les persones interessades, fent-los saber que contra el mateix, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que l'ha dictat, en el termini d'UN MES, comptat des del dia següent a la data de notificació del present acord; o directament recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu, en el termini de DOS MESOS, comptat des del dia següent a la data de notificació del present acord. Si s'interposa recurs potestatiu de reposició, no es podrà interposar recurs contenciós administratiu fins que no s'hagi resolt expressament o s'hagi produït la desestimació presumpta del recurs de reposició interposat. Així mateix, podeu exercitar qualsevol altra recurs que estimeu oportú. Tot això de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener; i la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Aquest és el parer del qui informa, sotmès a qualsevol altre millor fonamentat en Dret. No obstant, la Junta de Govern acordarà el que estimi pertinent.

Muro, 8 de novembre de 2007.

El TAG de l'Àrea d'Urbanisme,
Bartomeu Tugores Truyol >>

Vist l'informe jurídic del Sr. Joan Torras i Corominas, amb el vist-i-plau i conforme del secretari de l'Ajuntament de data 24 de febrer de 2016, que literalment diu:

<<INFORME JURÍDIC

Que emet el lletrat JOAN TORRAS I COROMINAS, a requeriment de l'Ajuntament de Muro, en relació a **la sentència 83/16 de data 18-02-16 dictada pel jutjat del contenciós número 2 de Palma de Mallorca**, en el recurs 36/08 interposat pel partit socialista de Mallorca i el Grup d'Ornitologia i Defensa de la naturalesa, contra els acords de l'Ajuntament de Muro de data 10 de gener de 2008 i 13 de març de 2008 que concedien, respectivament, el permís d'instal·lació per l'activitat de camp de golf i la llicència d'obres per la construcció del mateix a la finca Son Bosc.

La part actora defensava que li era d'aplicació a aquest cas la llei 6/1999 de 3 d'abril de Directrius d'ordenació territorial i de mesures tributaries que era vigent en el moment de dictar-se els anteriors acords i que a més s'complia la normativa mediambiental per a la conservació d'espais naturals.

En contra, es defensava que la normativa d'aplicació al permís de instal·lació i llicència d'obres, era la llei 6/1997 de Sòl Rústic de les Illes Balears de 8 de juliol vigent en el moment que es va iniciar l'expedient en data 29 de setembre de 1.998 amb la sol·licitud de declaració d'interès general registrat a l'Ajuntament, i que s'havia estendre als actes posteriors per tractar-se d'un expedient d'actes múltiples, encadenats i concurrents. Declaració d'interès general que és vinculant per a l'Ajuntament i que, segons l'article 37 de la llei 6/1997, la llicència s'ha de sol·licitar en els sis mesos següents a la seva notificació perquè no caduques aquesta declaració d'interès general, a més de defensar la no existència de efectes negatius mediambientals en la zona de Son Bosc.

En aquest cas, la declaració d'interès general es dicta en data 22-12-2006, donant compliment a unes sentències, però aplica els usos regulats a la llei 6/1997, per ser-li aquesta d'aplicació.

Així, una de les qüestions de la sentència havia de ser el determinar la normativa aplicable a la sol·licitud del permís de instal·lació i de llicència, després de que s'hagués concedit la Declaració d'interès general que va tenir en compte els usos establerts a la llei 6/1997.

En aquest cas, davant un tema complex, entenem que la sentència manca de motivació, ja que no consten els elements i raons de judici que permeten arribar al jutge a la conclusió de que la normativa d'aplicació és la llei 6/1999. En aquest cas el jutge arriba a aquesta conclusió segons la seva intuïció, i així ho fa constar en la pròpia sentència quan en relació a la qüestió normativa diu **entiende este Juzgador** que debe estarse a esta ultima %. Diu que s'ha d'aplicar la llei 6/1999 perquè en el moment de les sol·licituds del permís de instal·lació i llicència de obres a l'any 2007, la normativa d'aplicació era la llei 6/1999. Però tampoc té en compte que aquestes sol·licituds es presenten a l'any 2007 perquè la declaració d'interès general es dicta a l'any 2006, perquè es fa en compliment d'una sentència, però que aquesta es realitza tenint en compte els usos permesos en la llei 6/1997.

Tampoc analitzà que es tracta d'un expedient d'actes múltiples, encadenats i concurrents, i que la declaració d'interès general és un acte vinculant per a l'Ajuntament i que està vigent durant els sis mesos següents a la seva notificació, dins dels qual s'ha de sol·licitar la corresponent llicència perquè no caduqués la declaració d'interès general.

Per tant, trobem a faltar els elements i raons jurídiques que permetin conèixer quals han estat els criteris jurídics que fonamenten la seva decisió a partir de l'anàlisi i examen efectiu dels motius, i arguments de les parts. No s'analitzen els efectes de ser un expedient d'actes múltiples; tampoc que la Llei 6/1999 no regulés efectes retroactius als expedients començats amb anterioritat; la falta de seguretat jurídica que implica aplicar una norma diferent a un expedient iniciat amb una altra normativa, essent la declaració d'interès general el tràmit que inicia l'expedient, i que en aquest cas no es tracta d'una llicència d'obres simple, sinó que està subjecta a l'esmentada declaració d'interès general.

Entenem, doncs que s'infringeix l'article 67.1 de la LJCA i 128 de la LEC, per considerar que la sentència es incongruent al no haver donat resposta a les qüestions suscitades en l'escrit de contesta de demanda.

En aquest cas, la sentència té 12 pàgines i tota la seva fonamentació per determinar que la llei d'aplicació és la Llei 6/1999 es concentra en la quarta part d'una pàgina de la sentència. I a més amb aquesta conclusió s'evita entrar en els motius dels valors ambientals, determinant que, dada la nul·litat de les llicències, deriva en discussió estèril la anàlisi dels mateixos, que, per alta banda, segons la pericial judicial practicada conclouia que no existia valors ambientals destacables, i que **la orquídea de Prat no verà afectada su área actual de distribución, ya que dicha zona está protegida por su Plan de protección**. No obstant, el jutgador es permet fer un comentari de tipus personal vers la conveniència de que es tracta d'un paraje que todos debemos salvaguardar+ (fondament V de la sentència), evidentment sense cap motivació jurídica ni tècnica.

Tanmateix, sobre la existència d'una llei posterior, la llei autonòmica 9/2010 de declaració **d'interès autonòmic de la construcció del camp de golf** de Son Bosc, al·legada per la nostra part per defensar la pèrdua de l'objecte del procediment, el jutge fa al·lusió a la dubtosa constitucionalitat de la citada norma. No obstant, posteriorment diu que no considera que concorrin els supòsits pel plantejament d'una qüestió de inconstitucionalitat. A més, la sentència menciona que aquesta llei 9/2010 deroga l'acord del Consell de Govern del dia 26 de febrer de 2010 d'aprovació de l'elaboració del Pla d'Ordenació dels recursos naturals de S'Albufera de Mallorca, però sorprenent no fa menció a que aquesta llei també deroga totes les disposicions de igual o inferior rang que s'oposin, contradiuen o siguin incompatibles amb el que disposa aquesta llei, i tampoc entra a valorar si aquesta llei afectaria a la llei 6/1999.

Per altra banda, no sabem amb quin motiu jurídic, la sentència en el fonament de dret segon es limita a transcriure el contingut de la sentència de data 8 d'octubre de 2015 dictada pel TSJIB sobre la finca Son Bosc, però sense ni tan sols anunciar quin era l'objecte d'impugnació d'aquesta del procediment que va finalitzar amb aquesta sentència i que volia motivar o fonamentar el jutge amb la mateixa.

En conseqüència, per tot l'exposat, entenem que hi ha motius suficients per impugnar la sentència dictada.

Barcelona, a 24 de febrer de 2016.

Joan Torras Corominas
Advocat

Vist i plau/conforme
Francisco Sabater Mulet
Secretari>>

Vist el dictamen favorable emès per la Comissió Informativa d'Administració i Personal de data 29 de febrer de 2016, amb quatre vots a favor dels grups municipals CDM, el PI i PP; dos vots en contra dels grups municipals PSIB-PSOE i MÉS-APIB, i una abstenció del grup municipal UIM.

El Ple de l'Ajuntament, amb set vots a favor dels grups municipals CDM, el PI i PP; quatre vots en contra dels grups municipals PSIB-PSOE i MÉS-APIB, i dues abstencions del grup municipal UIM, acorda:

Interposar recurs d'apel·lació contra la sentència 83/2016 de data 18 de febrer (Proced. Ordinari 36/2008) del Jutjat del contenciós administratiu núm. 2 de Palma de Mallorca relativa a recurs contenciós administratiu interposat pel Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista i pel Grup d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa contra els acords del Ple de l'Ajuntament de dates 10 de gener i 13 de març de 2008 que atorgaven el permís d'instal·lació per l'activitat de camp de golf i la llicència d'obres de construcció, respectivament.

Arribats a aquest punt, el Sr. batle dóna per acabat el Ple i aixeca la sessió, quan són les 9,45 hores del dia 7 de març de 2016, de la qual estenc, com a secretari interí, aquesta acta.